

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Τὸ εὐχαριστῶ τῆς εὐγνωμοσύνης
Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 20 Ι Α Ν Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2019

- ✿ Εὐθυμίου ὀσίου τοῦ μεγάλου.
- ✿ Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.

Τὸ εὐχαριστῶ τῆς εὐγνωμοσύνης

Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ καθὼς ἔμπαινε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, τὸν συνάντησαν δέκα λεπροί. Στάθηκαν λοιπὸν ἀπὸ μακριὰ καὶ τοῦ φώναζαν δυνατά: «Ἰησοῦ, Δάσκαλε, ἐλέησέ μας!» Βλέποντάς τους ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: «Πηγαίετε νὰ σᾶς ἐξετάσουν οἱ ἱερεῖς». Καὶ καθὼς πήγαιναν, καθαρίστηκαν ἀπὸ τὴ λέπρα. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὅταν εἶδε ὅτι θεραπεύτηκε, γύρισε δοξάζοντας μὲ δυνατὴ φωνὴ τὸν Θεό, ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπο στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν εὐχαριστοῦσε. Κι αὐτὸς ἦταν μάλιστα Σαμαρεῖτης. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε: «Δὲν θεραπεύτηκαν καὶ οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννιά ποῦ εἶναι; Κανένας τους δὲν βρέθηκε νὰ γυρίσει νὰ δοξάσει τὸν Θεὸ παρὰ μόνο τοῦτος ἐδῶ ὁ ἄλλοεθνής;» Καὶ σ' αὐτὸν εἶπε: «Σήκω καὶ πήγαινε στὸ καλό. Ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε» (Λουκ. 17, 12-19).

Ἐἶναι τρομερὸ νὰ φανταστοῦμε γιὰ μία στιγμή τὸν ἑαυτὸ μας ἀπομακρυσμένο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, χωρὶς καμιά δυνατότητα ἐπαφῆς καὶ συναντήσεως, μὲ ἄρρωστο καὶ συνεχῶς φθειρόμενο κορμὶ ἀπὸ κάποια μεταδοτικὴ ἀρρώστια καὶ ἐπὶ πλέον συνοδευμένο μὲ τὴ μόνιμη καταφρόνια ὅτι ἡ ἀρρώστια ποῦ ἔχουμε ἀποτελεῖ τιμωρία γιὰ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωὴ μας. Καὶ ξαφνικὰ κάποιος μᾶς πλησιάζει ἀψηφώντας τοὺς κινδύνους, καταπατώντας τὶς ἐπικρατοῦσες κοινωνικὲς προκαταλήψεις, δείχνοντας ἄφοβα καὶ ἀπεριόριστα τὴν ἀγάπη του. Δὲν θὰ αισθανθοῦμε ἄπειρη εὐγνωμοσύνη γι' αὐτόν;

Κυριακὴ 1Β' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ' 12-19)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Μιὰ τέτοια περίπτωση δέκα τραγικῶν ἀσθενῶν μᾶς παρουσιάζει ἡ διήγηση τοῦ εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ (τὴν Κυριακὴ IB' Λουκᾶ), τοὺς ὁποίους ἄγγισε ἡ σωστικὴ χάρις καὶ ἡ θεραπευτικὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ποὺ σαρκώνει μέσα στὸν κόσμον καὶ ἀποκαλύπτει μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατό του ὁ Χριστὸς δὲν περιορίζεται στοὺς ὀλίγους, στοὺς ἐκλεκτοὺς, στοὺς δικούς του. Ἐκτείνεται σὲ ὅλους, ἀκόμη –ἢ μᾶλλον ἰδιαίτερα– σὲ αὐτοὺς ποὺ οἱ «σοβαροὶ» καὶ «εὐσεβεῖς» ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς του θεωροῦν μολυσμένους καὶ ἁμαρτωλοὺς. Δὲν γνωρίζει ὄρια κοινωνικά, πολιτικά ἢ θρησκευτικά. Ἐκδηλώνεται κατὰ τὴ διήγησή μας σὲ δέκα ἀνθρώπους ποὺ τοὺς ἔνωσε ὁ πόνος τῆς μολυσματικῆς ἀρρώστιας. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς συναντᾷ καὶ διαλέγεται μαζί τους, ξεπερνώντας τὸν Μωσαϊκὸ Νόμον ποὺ ἀπαγορεύει τὴ συνάντησή μὲ λεπρό. Ὁ ἕνας μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ἀλλοεθνὴς, ἦταν Σαμαρείτης.

Καὶ ὁμως, αὐτοῦ τοῦ τελευταίου ἡ στάση εἶναι ποὺ κάνει ἐντύπωση καὶ ὑπογραμμίζεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστῆ. Οἱ ἐννέα θε-
Κυριακὴ IB' του Λουκᾶ

ραπευμένοι, πλημμυρισμένοι από τη χαρά της υγείας και της συναντήσεως με τους συγγενείς και φίλους, βλέποντας δυνατό και καθαρό το σώμα τους, ξέχασαν να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους στον ευεργέτη Χριστό –τυπικό παράδειγμα των ανθρώπων που επικαλοῦνται τὸν Θεὸ στη θλίψη και τὸν πόνο ἀλλὰ τὸν παραθεωροῦν στη χαρά, που νομίζουν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τὸ τελευταῖο καταφύγιο στὴν ἀσθένεια, ὅταν ἐξαντληθοῦν ὅλες οἱ ἄλλες ἀνθρώπινες δυνάμεις καὶ ὄχι ὁ πρῶτος φίλος στὴν υγεία καὶ στὴ χαρά. Ἀσφαλῶς οἱ ἐναγώνιες κραυγές βοήθειας που ἀπευθύνονται στὸν Θεὸ καθημερινὰ εἶναι περισσότερες ἀπὸ τὶς προσευχές εὐχαριστίας καὶ ευγνωμοσύνης!

Πολλὰ πράγματα τὰ θεωροῦμε αὐτονόητα μέσα στὴ ζωὴ, χωρὶς νὰ αισθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε κανένα γιὰ τὶς καθημερινές δωρεές. Ἡ αὐτοτέλεια καὶ ἡ αὐτοπεποίθηση δὲν ἀφήνουν περιθώρια ευγνωμοσύνης πρὸς τὸν ευεργέτη Θεό. Τὰ χεῖλη μας δύσκολα κινοῦνται γιὰ νὰ ποῦν ἕνα εὐχαριστῶ, ἐνῶ πολὺ εὐκόλα, σχεδὸν αὐθόρμητα, ἀπευθύνουν κραυγές καὶ ἐπικλήσεις βοήθειας στὸν καιρὸ τῆς ἀνάγκης. Καὶ ἐδῶ συμβαίνει τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικό: Ὅταν περάσει ἡ ἀνάγκη, ὄχι μόνο ξεχνοῦμε τὴ στιγμή τῆς ἀδυναμίας ἢ ντρεπόμαστε γι' αὐτή, ἀλλὰ προσπαθοῦμε μὲ ἐκδηλώσεις λεονταρισμοῦ ἢ αὐτοπεποιθήσεως νὰ ἰσοσταθμίσουμε τὴν ἐπιδειχθεῖσα ἀδυναμία.

Ἡ στάση αὐτὴ εἶναι καθαρὰ ἀνθρώπινη καὶ δείχνει τὴν παγίδευσή μας μέσα στὰ ὀχρωματικά ἔργα τοῦ ἐγωιστικὰ σκεπτόμενου ἑαυτοῦ μας. Κι ὁμως, ἡ λυτρωτικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς περιβάλλει καθημερινά. Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ δὲν σημαίνει μόνο τὸ ἀποκορύφωμα μιᾶς σειρᾶς σωστικῶν ἐνεργειῶν που ἔκανε ὁ Θεὸς γιὰ τὰ πλάσματά του, ἀλλ' εἶναι ἡ ἀρχὴ ἀτέλειωτων δωρεῶν που πλημμυρίζουν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ σπουδαιότερη δὲ ἀπὸ αὐτὲς συνίσταται στὴν κατανίκηση τοῦ φόβου τοῦ θανάτου καὶ στὴν ἄνθηση τῆς ἐλπίδας τῆς ἀναστάσεως.

Κυριακὴ 1Β' του Δουκά

Όταν ή όσμή τοῦ θανάτου ἀπειλεῖ νὰ μεταβάλει τὰ πάντα σ' ἓνα νεκροταφεῖο γύρω μας, δὲν ἀποτελεῖ βασικὸ λόγο εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεὸ ἢ ἀνατολὴ τῆς ἐλπίδας γιὰ μία καινούργια ζωὴ, χωρὶς πόνο, χωρὶς θλίψη, χωρὶς τρόμο θανάτου; Τὸ κλείσιμο στὸν ἑαυτό μας, ἢ φαρισαϊκὴ αὐτάρκεια, ἢ φαινομενικὰ δυναμικὴ αὐτοπεποίθηση, φέρουν τὴ σφραγίδα τῆς ἀπειλῆς τοῦ θανάτου. Τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδιᾶς μας στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ἀπάντησή μας στὶς ἄπειρες δωρεές τοῦ Θεοῦ, στὸ δῶρο τῆς ζωῆς ποὺ γενναιόδωρα μᾶς προσφέρει, εἶναι τὸ μεγάλο «εὐχαριστῶ». Ἐνα «εὐχαριστῶ» εὐγνωμοσύνης ποὺ θὰ συνοδεύεται ἀσφαλῶς ἀπὸ συμπεριφορὰ ἀντάξια τῆς θείας δωρεᾶς. Στὴ διήγηση ποὺ σχολιάζουμε τὸ εὐχαριστῶ πρὸς τὸν Ἰησοῦ προῆλθε ἀπὸ ἓνα ἄλλοεθνή, ἓνα Σαμαρεῖτη, ποὺ περιφρονοῦσε ὁ καθαρὸς Ἰουδαῖος. Ὁ πόνος τῆς ἀρρώστιας ἔνωσε τοὺς δέκα λεπρούς, ἢ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἑνός, τοῦ Σαμαρεῖτη προκαλεῖ τὸν ἔπαινο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀναγνώριση τῆς πίστεως του στὸ τέλος τῆς διηγήσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Δευτέρα 21 Ιανουαρίου 2019, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Παρασκευή 25 Ιανουαρίου 2019, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Σάββατο 26 Ιανουαρίου 2019, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) 🔔 ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ 🔔 (ΣΤΟ ΙΣΟΓΕΙΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ)

Παρασκευή 1^η Φεβρουαρίου 2019, 6:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός
Εσπερινός.

Σάββατο 2 Φεβρουαρίου 2019, 7:00 π.μ. Ὁρθρος & Πανηγυρικὴ
Θεία Λειτουργία.

Κυριακὴ 3 Φεβρουαρίου 2019, 6:00 μ.μ. Ομιλία ἀπὸ τὸν θεολόγο -
ψυχίατρο - Δρ. Πανεπιστημίου Αθηνῶν π. Στυλιανὸ Καρπαθίου με
θέμα: «Ο ρόλος τῆς μητέρας στὴν οικογένεια». Τῆς ομιλίας θα προη-
γηθεῖ ὁ Εσπερινός τῆς 5:30 μ.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,
email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακὴ IB' του Λουκά